

[Strona Główna](#) > ... > [Roszczenia Pieniężne](#) > [Drobne Roszczenia](#) > [Latvia](#)

Drobne roszczenia

Łotwa

Autor treści:

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Istnienie szczególnego postępowania w sprawie drobnych roszczeń

15 stycznia 2018 r. na Łotwie weszły w życie zmiany do kodeksu postępowania cywilnego, w ramach których zastąpiono termin „sprawy dotyczące drobnych roszczeń” terminem „sprawy rozpoznawane w postępowaniu uproszczonym”.

Sędzia wszczyna postępowanie uproszczone na podstawie pisemnego pozwu, jeżeli kwota główna lub, w przypadku roszczenia o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, całkowita kwota należności nie przekracza 2 500 euro na dzień wniesienia powództwa. W przypadku roszczeń o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych całkowita kwota należności ma zastosowanie osobno w odniesieniu do każdego dziecka. (Art. 250¹⁹ ust. 2 [kodeksu postępowania cywilnego](#)).

Postępowanie uproszczone uregulowano w rozdziale 30 kodeksu postępowania cywilnego³: art. 250¹⁸ – 250^{27A} oraz kolejne art. w rozdziale 54¹: art. 440¹–440¹².

1.1 Zakres postępowania, próg

Postępowanie uproszczone stosuje się wyłącznie w odniesieniu do roszczeń dotyczących odzyskania należności pieniężnych i roszczeń o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych (art. 35 ust. 1 pkt 1 i 3 kodeksu postępowania cywilnego).

Przepisy prawa krajowego dotyczące spraw rozpatrywanych w postępowaniu uproszczonym nie mają zastosowania do postępowania w sprawie drobnych roszczeń uregulowanego rozporządzeniem (WE) nr [861/2007](#) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, przy czym przepisy te – w drodze wyjątku – stosuje się na etapie wnoszenia środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych przez sąd pierwszej instancji.

Pozew podlega opłacie skarbowej (*valsts nodeva*) na następujących zasadach (art. 34 ust. 1 pkt 1 kodeksy postępowania cywilnego):

- a) do 2 134 euro opłata wynosi 15% kwoty roszczenia, ale nie mniej niż 70 euro;
- b) od 2 135 euro do 7 114 euro opłata wynosi 320 euro plus 4% kwoty roszczenia powyżej 2 134 euro.

Opłaty skarbowej nie pobiera się w przypadku roszczenia o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych na rzecz dziecka lub rodzica.

1.2 Stosowanie postępowania

W postępowaniu uproszczonym sąd stosuje ogólne przepisy postępowania sądowego w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z wyjątkami przewidzianymi w przepisach o postępowaniu uproszczonym. Sędzia wszczyna postępowanie uproszczone na podstawie pisemnego pozwu.

Sędzia odrzuca pozew w postępowaniu uproszczonym, jeżeli pozwu nie sporządzono zgodnie ze wzorem zatwierdzonym przez Radę Ministrów.

Jeżeli sędzia wydaje postanowienie z uzasadnieniem o odrzuceniu pozwu, przesyła to postanowienie powodowi i wyznacza mu termin na usunięcie braków. Termin ten nie może być krótszy niż 20 dni, licząc od daty wysłania postanowienia. Postanowienie sądu można zaskarżyć w ciągu 10 dni od dnia wydania orzeczenia lub w ciągu 15 dni od dnia doręczenia orzeczenia, jeżeli miejsce zamieszkania danej osoby znajduje się poza terytorium Łotwy.

1.3 Formularze

Pozew i odpowiedź na pozew muszą być sporządzone zgodnie z formularzami określonymi w załącznikach do rozporządzenia Rady Ministrów (Ministru kabinets) nr 305 z dnia 29 maja 2018 r. [w sprawie formularzy stosowanych w postępowaniu uproszczonym](#). Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów zawierają następujące formularze:

1. pozew o odzyskanie należności pieniężnych w postępowaniu uproszczonym (załącznik 1);
2. pozew o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych w postępowaniu uproszczonym (załącznik 2);
3. odpowiedź na pozew o odzyskanie należności pieniężnych w postępowaniu uproszczonym (załącznik 3);
4. odpowiedź na pozew o odzyskanie należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych w postępowaniu uproszczonym (załącznik 4).

Oprócz danych osobowych powoda i pozwanego w formularzu pozwu w postępowaniu uproszczonym należy podać następujące informacje:

1. nazwę sądu rejonowego/miejskiego (*rajona (pilsētas) tiesa*), do którego kierowany jest pozew; o ile strony nie uzgodnią umownie, że wszelkie spory mają być rozstrzygane przez inny sąd, powództwo przeciwko stronie przeciwnej należy wytoczyć przed sąd właściwy dla oficjalnie zgłoszonego przez nią miejsca zamieszkania lub – w przypadku osoby prawnej – do sądu właściwego dla jej siedziby statutowej (jeżeli pozew dotyczy działalności oddziału lub przedstawicielstwa osoby prawnej, powództwo można również wnieść do sądu właściwego dla miejsca, w którym znajduje się dany oddział lub dane przedstawicielstwo). Informacje na temat tego, który sąd jest właściwy, a co za tym idzie, który sąd należy wskazać w formularzu, można znaleźć na portalu internetowym <https://www.tiesas.lv/> w sekcji *Tiesas* („sądy”), *Tiesu darbības teritorijas* („właściwość miejscowa sądów”).
2. Należy również wskazać pełnomocnika powoda, jeżeli powód chce, aby jego interesy były reprezentowane w sądzie przez inną osobę. Aby inna osoba mogła występować w sądzie w charakterze pełnomocnika, należy sporządzić pełnomocnictwo (*pilnvara*) poświadczone przez notariusza i podać informację o udzieleniu pełnomocnictwa w kolumnie dotyczącej podstawy zastępstwa procesowego. Jeżeli pełnomocnikiem jest adwokat (*zvērināts advokāts*), zastępstwo procesowe zostaje potwierdzone dokumentem zwanym *orderis*. W przypadku gdy adwokat występuje w imieniu strony, konieczne jest pisemne pełnomocnictwo (które w takim przypadku nie wymaga poświadczenia przez notariusza).
3. Przedmiot roszczenia: w formularzu należy wskazać sporne między powodem a pozwanym prawa i stosunki prawne, o potwierdzenie istnienia lub braku których powód zwraca się do sądu, wnosząc o zapewnienie ochrony jego praw lub interesów chronionych przepisami prawa.
4. Sposób obliczania wartości przedmiotu sporu: w formularzu pozwu w postępowaniu uproszczonym należy wskazać kwotę główną, tj. kwotę wierzytelności przed uwzględnieniem odsetek i kar umownych, kwotę wszystkich kar umownych oraz wysokość należnych odsetek umownych lub ustawowych, a także sumę wszystkich tych pozycji.
5. W formularzu należy wskazać okoliczności faktyczne, na których powód opiera swoje roszczenie, wraz z dowodami na ich poparcie, konkretne przepisy będące podstawą roszczenia oraz żądanie powoda.
6. Pozew musi zostać podpisany przez powoda lub jego pełnomocnika albo zarówno przez powoda, jak i jego pełnomocnika, jeżeli zażąda tego sąd. Do pozwu należy załączyć dokumenty potwierdzające przeprowadzenie pozasądowego postępowania wstępnego, w przypadku gdy jest to wymagane z mocy prawa, oraz dokumenty potwierdzające okoliczności faktyczne, na których opiera się roszczenie.

1.4 Pomoc

Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera żadnych przepisów szczególnych dotyczących pomocy prawnej w sprawach w postępowaniu uproszczonym. W sprawie prowadzonej w postępowaniu uproszczonym możliwe jest zastępstwo procesowe.

Jeżeli powód chce, aby jego interesy były reprezentowane w sądzie przez inną osobę, przy czym pozew składa pełnomocnik, wówczas w pozwie należy podać: imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny i adres pełnomocnika do celów korespondencji z sądem lub – jeżeli pełnomocnikiem jest osoba prawna – jej nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej. W postępowaniu cywilnym w charakterze pełnomocnika może występować każda osoba fizyczna, pod warunkiem że ukończyła 18 lat, nie jest ubezwłasnowolniona i nie podlega żadnemu z ograniczeń określonych w art. 84 kodeksu postępowania cywilnego. W przypadku gdy rolę pełnomocnika w sądzie ma pełnić inna osoba, należy sporządzić pełnomocnictwo poświadczone przez notariusza. Powód może ustanowić pełnomocnika przez oświadczenie złożone ustnie w sądzie i wpisane do protokołu rozprawy. Pełnomocnik osoby prawnej musi posiadać pisemne pełnomocnictwo (które nie wymaga poświadczenia notarialnego) lub dokumenty potwierdzające, że jest uprawniony do reprezentowania osoby prawnej bez specjalnego umocowania. Jeżeli pełnomocnikiem jest adwokat (*zvērināts advokāts*), zastępstwo procesowe zostaje potwierdzone dokumentem zwanym *orderis*. W przypadku gdy adwokat występuje w imieniu strony, konieczne jest pisemne pełnomocnictwo (które w takim przypadku nie wymaga poświadczenia przez notariusza). Jeżeli osoba jest reprezentowana przez pełnomocnika, wówczas niezbędne dokumenty składa w sądzie oraz podpisuje pełnomocnik działający w imieniu tej osoby zgodnie z udzielonym mu pełnomocnictwem.

1.5 Zasady dotyczące przeprowadzania dowodów

Przeprowadzanie dowodów jest uregulowane przepisami ogólnymi kodeksu postępowania cywilnego. W związku z tym w postępowaniu uproszczonym środki dowodowe mogą przybrać postać oświadczeń stron lub osób trzecich, zeznań świadków, dowodów pisemnych oraz opinii biegłych.

1.6 Procedura pisemna

Sędzia wszczyna postępowanie uproszczone na podstawie pisemnego pozwu. Odpis pozwu wysyła się pozwanemu wraz z formularzem odpowiedzi na pozew. Pozwany musi złożyć odpowiedź na pozew w terminie 30 dni od dnia wysłania mu pozwu. W zależności od sytuacji i charakteru sprawy pozwanemu wysyła się także dokumenty załączone do pozwu. Sąd informuje również pozwanego, że brak odpowiedzi na pozew nie uniemożliwi wydania wyroku w sprawie oraz że pozwany może zażądać przeprowadzenia rozprawy w sądzie.

Wysyłając dokumenty stronom, sąd wyjaśnia im również przysługujące im prawa procesowe, informuje je o składzie sądu, który będzie rozpoznawał sprawę, oraz wyjaśnia, w jaki sposób strona może wnieść o wyłączenie sędziego. Kodeks postępowania cywilnego przyznaje stronom uprawnienia procesowe dotyczące przygotowania sprawy do rozstrzygnięcia na rozprawie, z których mogą one skorzystać nie później niż siedem dni przed wyznaczonym terminem rozprawy.

Pozwany może złożyć odpowiedź na pozew przy użyciu wzoru zatwierdzonego przez Radę Ministrów. Wzór ten stanowi jeden z formularzy określonych w załącznikach do rozporządzenia Rady Ministrów nr 305 z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie formularzy stosowanych w postępowaniu uproszczonym. W swojej odpowiedzi na pozew pozwany musi zawrzeć następujące informacje:

1. nazwę sądu, do którego skierowana jest odpowiedź;
2. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz oficjalnie zgłoszone miejsce zamieszkania powoda, a w przypadku braku takiego miejsca – faktyczne miejsce zamieszkania powoda, a w przypadku osoby prawnej – jej nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej;
3. imię i nazwisko, osobisty numer identyfikacyjny oraz oficjalnie zgłoszone miejsce zamieszkania pozwanego oraz dodatkowy adres zgłoszony przez pozwanego, a w przypadku braku takiego miejsca – faktyczne miejsce zamieszkania pozwanego; w przypadku osoby prawnej – jej nazwę, numer rejestracyjny i adres siedziby statutowej; pozwany może również wskazać inny adres do celów korespondencji z sądem;
4. sygnaturę sprawy oraz przedmiot roszczenia;
5. oświadczenie, czy uznaje powództwo w całości lub w części;
6. zarzuty wobec twierdzeń pozwu, podstawy zarzutów oraz przepisy prawne, na których się one opierają;
7. dowody potwierdzające zarzuty wobec twierdzeń pozwu;

8. wnioski dowodowe;
9. oświadczenie, czy pozwany wnosi o zasądzenie kosztów sądowych;
10. oświadczenie, czy pozwany wnosi o zasądzenie kosztów związanych z prowadzeniem sprawy, wraz ze wskazaniem kwoty i załączeniem dokumentów uzasadniających wskazaną kwotę;
11. oświadczenie, czy pozwany wnosi o rozstrzygnięcie sprawy na rozprawie sądowej;
12. wszelkie inne okoliczności, które pozwany uważa za istotne dla rozstrzygnięcia sprawy;
13. wszelkie inne żądania;
14. wykaz dokumentów załączonych do odpowiedzi na pozew;
15. datę i miejsce sporządzenia odpowiedzi na pozew.

Pozwany może wytoczyć powództwo wzajemne w terminie 30 dni od dnia wystania pozwanemu pozwu, jeżeli:

1. możliwe jest potrącenie roszczeń dochodzonych powództwem głównym i powództwem wzajemnym;
2. uwzględnienie powództwa wzajemnego uniemożliwiłoby sądowi uwzględnienie wszystkich lub części roszczeń dochodzonych powództwem głównym;
3. powództwo wzajemne i powództwo główne są ze sobą powiązane, a sprawa może zostać rozstrzygnięta szybciej i bardziej prawidłowo, jeśli powództwa będą rozpatrywane łącznie. Sąd rozpoznaje sprawę w postępowaniu uproszczonym, jeżeli powództwo wzajemne również dotyczy roszczenia w postępowaniu uproszczonym, tj. kwota będąca jego przedmiotem nie przekracza dopuszczalnego pułapu, a pozew jest odpowiednio sporządzony.

Jeżeli kwota dochodzona w ramach powództwa wzajemnego przekracza pułap określony dla roszczeń w postępowaniu uproszczonym lub jeżeli powództwo wzajemne nie dotyczy odzyskania należności pieniężnych ani należności z tytułu zobowiązań alimentacyjnych, sąd rozpatrzy tę sprawę w toku postępowania zwykłego.

Jeżeli strony nie zażądają przeprowadzenia rozprawy sądowej, a w opinii sądu rozprawa nie jest konieczna, sprawa w postępowaniu uproszczonym zostanie rozpatrzona w postępowaniu pisemnym, przy czym strony zostaną poinformowane z odpowiednim wyprzedzeniem o terminie, w którym możliwe będzie odebranie wyroku skróconego w systemie internetowym. Datę udostępnienia w systemie internetowym wyroku skróconego uważa się za datę wydania wyroku. Sąd rozpatruje sprawę na rozprawie sądowej zgodnie z przepisami postępowania zwykłego, jeżeli którakolwiek ze stron złoży uzasadniony wniosek i sąd uzna, że przeprowadzenie rozprawy jest konieczne. Sąd może również z urzędu rozpoznać sprawę na rozprawie. Jeżeli miejsce zamieszkania lub pobytu danej osoby nie znajduje się na terytorium Łotwy, a jej adres jest znany, doręczanie pism sądowych odbywa się zgodnie z wiążącymi dla Łotwy przepisami prawa międzynarodowego lub z przepisami prawa Unii Europejskiej, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1784 z dnia 25 listopada 2020 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych.

1.7 Treść orzeczenia

W postępowaniu uproszczonym sąd wydaje wyrok skrócony. Wyrok skrócony sporządza się zgodnie z ogólnymi wymogami w zakresie treści wyroku (art. 193 kodeksu postępowania cywilnego), z wyjątkiem części opisowej, w której wskazuje się wyłącznie przedmiot sporu, podstawę prawną, na której strona opiera swoje żądanie, oraz żądanie pozwu, a także uzasadnienie wyroku, w którym przedstawia się jedynie podstawę prawną, na której oparł się sąd.

W postępowaniu uproszczonym sąd sporządza wyrok pełny (spełniający ogólne wymagania w zakresie treści wyroku), jeżeli strona złoży pisemny wniosek o sporządzenie takiego wyroku. Wniosek należy złożyć do sądu w terminie 10 dni od dnia ogłoszenia wyroku skróconego (dnia udostępnienia wyroku skróconego w systemie internetowym). Sąd może także sporządzić wyrok pełny z urzędu. Sąd sporządza wyrok pełny w terminie 20 dni od dnia upływu terminu na złożenie wniosku o sporządzenie wyroku pełnego. Datę udostępnienia w systemie internetowym wyroku pełnego uważa się za datę wydania wyroku.

1.8 Zwrot kosztów

Sprawy w postępowaniu uproszczonym podlegają ogólnym przepisom dotyczącym kosztów sądowych.

Po wydaniu wyroku sąd nakazuje stronie przegrywającej pokrycie wszystkich kosztów sądowych (opłaty skarbowej i kosztów postępowania) poniesionych przez stronę wygrywającą. W przypadku uwzględnienia

powództwa tylko w części pozwany będzie zobowiązany do pokrycia kosztów sądowych powoda proporcjonalnie do uwzględnionej części roszczeń, a powód będzie musiał pokryć koszty sądowe pozwanego proporcjonalnie do oddalanej części roszczeń. Jeżeli powód cofnie pozew, musi zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty sądowe. W takim przypadku pozwany nie jest zobowiązany do pokrycia kosztów sądowych poniesionych przez powoda. Jeżeli jednak powód cofnie pozew z uwagi na fakt, że pozwany dobrowolnie zaspokoi roszczenie po wniesieniu pozwu, sąd może – na wniosek powoda – nakazać pozwanemu zwrot kosztów sądowych poniesionych przez powoda.

Także w przypadku odrzucenia pozwu sąd nakazuje powodowi – na wniosek pozwanego – zwrot kosztów sądowych poniesionych przez pozwanego.

Jeżeli powód jest zwolniony z kosztów sądowych, sąd może zasądzić od pozwanego koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa proporcjonalnie do uwzględnionej części powództwa.

Zażalenie o charakterze incydentalnym podlega zabezpieczeniu w wysokości 70 euro. Jeżeli sąd uchyli lub zmieni zaskarżony wyrok w całości lub w części, zabezpieczenie podlega zwrotowi. W przypadku oddalenia apelacji zabezpieczenia nie zwraca się.

1.9 Możliwość odwołania

Od wyroku sądu pierwszej instancji przysługuje apelacja (*apelācija*), jeżeli:

- sąd błędnie zastosował przepis prawa materialnego lub dokonał jego błędnej wykładni, co doprowadziło do nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy;
- sąd naruszył przepis prawa procesowego, co doprowadziło do nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy;
- sąd dokonał nieprawidłowych ustaleń faktycznych lub nieprawidłowej oceny dowodów lub przedstawił błędną ocenę prawną okoliczności sprawy, co doprowadziło do nieprawidłowego rozstrzygnięcia sprawy.

Jeżeli sprawę w postępowaniu uproszczonym rozpoznano w postępowaniu pisemnym, termin na wniesienie apelacji (20 dni) rozpoczyna bieg w dniu sporządzenia wyroku.

W apelacji, w której podnosi się, że zaskarżony wyrok jest wadliwy, poza elementami wymienionymi w kodeksie postępowania cywilnego należy określić:

- który przepis prawa materialnego został błędnie zastosowany lub zinterpretowany przez sąd pierwszej instancji lub który przepis prawa procesowego został przez ten sąd naruszony oraz sposób, w jaki wpłynęło to na rozstrzygnięcie sprawy;
- które z ustaleń faktycznych dokonanych przez sąd pierwszej instancji są nieprawidłowe, które dowody zostały nieprawidłowo ocenione, w jaki sposób przejawia się błędna ocena prawna okoliczności sprawy, oraz jak wpłynęło to na rozstrzygnięcie sprawy.

Sędzia sądu pierwszej instancji podejmuje decyzję w sprawie przekazania apelacji do rozpoznania i wyznacza powodowi termin na usunięcie braków, jeżeli apelacja nie spełnia wymogów określonych w kodeksie postępowania cywilnego lub, w przypadkach określonych przepisami prawa, jeżeli do apelacji nie załączono tłumaczenia apelacji i dokumentów stanowiących załączniki do niej. Jeżeli braki zostaną uzupełnione w wyznaczonym terminie, apelację uznaje się za wniesioną z pierwotną datą wpływu do sądu. W przeciwnym razie apelację uznaje się za niewniesioną i zwraca się ją stronie wnoszącej apelację.

Apelacja, która nie została podpisana lub którą składa osoba nieposiadająca odpowiedniego umocowania, lub apelacja, od której nie wniesiono opłaty skarbowej (opłaty skarbowej należnej od apelacji w wysokości obliczonej zgodnie z wartością przedmiotu sporu przed sądem pierwszej instancji), nie zostanie przyjęta i zostanie zwrócona stronie wnoszącej apelację. Na postanowienie o odrzuceniu apelacji nie przysługuje zażalenie.

Sędzia, albo w pewnych przypadkach trzyosobowy skład sędziowski, rozpoznający apelację, upewniwszy się, że apelacja została wniesiona zgodnie z odpowiednimi przepisami, podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania apelacyjnego w terminie 30 dni od otrzymania apelacji.

Jeżeli występuje co najmniej jedna z przesłanek wniesienia apelacji, sędzia podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania apelacyjnego i niezwłocznie powiadamia o tym strony, wskazując termin na złożenie pisemnych odpowiedzi.

Jeżeli sędzia wyznaczony do zbadania, czy należy wszcząć postępowanie na podstawie wniesionej apelacji uzna, że apelację należy odrzucić, w przedmiocie wszczęcia postępowania orzeka skład trzyosobowy.

Jeżeli co najmniej jeden z trzech sędziów stwierdzi, że występuje co najmniej jedna przesłanka wszczęcia postępowania apelacyjnego, sędziowie podejmują decyzję o wszczęciu postępowania apelacyjnego i niezwłocznie powiadamiają o tym strony.

Jeżeli sędziowie jednomyślnie stwierdzą brak jakichkolwiek przesłanek wszczęcia postępowania apelacyjnego, podejmują decyzję o odmowie wszczęcia tego postępowania i niezwłocznie powiadamiają o tym strony. Orzeczenie to przybiera formę postanowienia (*rezolucija*) i nie podlega zaskarżeniu.

W terminie 20 dni od dnia, w którym sąd drugiej instancji powiadomi strony o wszczęciu postępowania, strony mogą złożyć pisemną odpowiedź na apelację.

Po wysłaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania apelacyjnego strona ma 20 dni na wniesienie apelacji wzajemnej. W przypadku otrzymania apelacji wzajemnej sąd niezwłocznie przesyła ją pozostałym stronom.

Apelację w postępowaniu uproszczonym rozpoznaje się w postępowaniu pisemnym. Strony informuje się z odpowiednim wyprzedzeniem o terminie, w którym wyrok będzie dostępny online, oraz o składzie sądu i o przysługującym im prawie złożenia wniosku o wyłączenie sędziego. Za datę sporządzenia wyroku uznaje się dzień udostępnienia wyroku w systemie internetowym. Jeżeli sąd uzna to za konieczne, sprawa w postępowaniu uproszczonym może zostać rozpoznana na rozprawie.

Od wyroku sądu drugiej instancji nie przysługuje skarga kasacyjna i wyrok ten staje się prawomocny z chwilą jego ogłoszenia lub – jeżeli sprawa jest rozpoznawana w postępowaniu pisemnym – w dniu jego sporządzenia.

■ Ostatnia aktualizacja: 10/05/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.